

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 12P/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312207154
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Myrtill Vojteková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2312207154.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Myrtill Vojtekovou, v právnej veci navrhovateľa: T. A., Z.. X.X.XXXX, B. O. A., O. XX, K.. Č.. Ú. E., proti odporkyni: F. B., Z.. XX.X.XXXX, B. O. A., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníkom pre konanie: F.. J. E., B. F., T. L. XXX, o návrhu na určenie otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: Q. B., Z.. XX.X.XXXX, B. O. A.L. XX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, za účasti M. Š., Z.. XX.X.XXXX, B. O. A. XX, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že navrhovateľ, T. A., Z.. X.X.XXXX je otcom maloletého Q. B., Z.. XX.X.XXXX, z matky F. B., J.. B., Z.. XX.X.XXXX.

II. Navrhovateľ je povinný prispievať na výživu maloletého Q. B. mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, podľa osobitného zákona, účinného v čase splatnosti výživného, vždy do 15 - teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám M. Š.Ö., Z.. XX.X.XXXX, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vo výroku o určenie otcovstva.

III. Súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Navrhovateľ je povinný zaplatiť Slovenskej republike prostredníctvom Okresného súdu Galanta sumu 395,- Eur titulom náhrady trov štátu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.3.2012, sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že je otcom maloletého dieťaťa a zároveň by upravil jeho rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu.

Vzhľadom na skutočnosť, že napriek vykonanému šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť aktuálne miesto pobytu matky maloletého dieťaťa, súd jej v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníka pre konanie v osobe zamestnanca Okresného súdu Dunajská Streda F.. J. E..

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a opatrovníka odporkyne, ktorí doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčast' neospravedlnili.

Súd sa oboznámil s podstatným obsahom spisu, a to rodným listom maloletého dieťaťa, znaleckým posudkom, vyjadrením navrhovateľa a M. Š., podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 12P/237/2010, ďalšími listinami a správami ohľadne účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 18.5.2010 sa narodil mimo manželstva maloletý Q. B., dieťa z matky F. B., Z.. XX.X.XXXX, ktorého narodenie je zapísané v knihe narodení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - osobitná matrika B., V. I.. H., J.A. XXXX, Z. Q.. XXX, X. X.. Č.. XXX. Otec v rodnom liste dieťaťa nebol uvedený.

Otcovstvo k maloletému dieťaťu doposiaľ uznané nebolo a k určeniu otcovstva nedošlo ani súhlasným vyhlásením rodičov.

Maloleté dieťa bolo rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 16P/316/2010 - 30 zo dňa 2.3.2011 v spojení s rozsudkom KS TT č. k.: 41CoP/5/2011 - 89 zo dňa 5.3.2012 zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky maloletého dieťaťa Edity Šarköziovej, v ktorej starostlivosti sa dieťa aj v súčasnosti nachádza.

Navrhovateľ sa k predmetu konania vyjadril písomne už v odôvodnení svojho návrhu, kde uviedol, že dieťa sa narodilo v Českej republike, pri jeho narodení nebol, preto nebol zapísaný do rodného listu dieťaťa ako jeho otec a matka sa následne vrátila na Slovensko, v dôsledku čoho nebola vybavená administratíva vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Matka však nevytvárala praktické prekážky v otázke priznania otcovstva. Prekážku však predstavuje skutočnosť, že navrhovateľ sa nachádzal vo vyšetrovacej väzbe. S odporkyňou má navrhovateľ aj ďalšieho syna Q. A., Z.. XX.X.XXXX, ktorý je zverený do náhradnej osobnej starostlivosti matky navrhovateľa - starej matky maloletého - M. Š.. Navrhovateľ uviedol, že s matkou maloletého žil v spoločnej domácnosti v období rokov 2004 až 2010 na adrese O. A., R.. O. Č.. XX, kde sa spoločne starali o obidve deti a plnili si rodičovské povinnosti. Dňa 16.7.2010 navrhovateľ nastúpil do väzby a následne matka maloletých detí odišla do Prahy, pričom deti zanechala u známych, čo bolo dôvodom, že boli následne umiestnené do detského domova. Navrhovateľ uviedol, že bol v kontakte s detským domovom, kde boli deti umiestnené, aktívne sa o ne zaujímal a chce s nimi naďalej udržiavať kontakt.

V rámci šetrenia pobytu matky, bolo z podania Riaditeľstva služieb cudzineckej polície, informačný odbor, Praha, zo dňa 31.10.2012, doručeného súdu dňa 20.12.2012 zistené, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave Světla nad Sázavou s predpokladaným ukončením trestu dňa 10.6.2013. Súd následne dožiadal príslušný Okresní soud Havlíčkův Brod o vypočutie matky, ktoré dožiadanie bolo prevzaté súdom dňa 8.2.2013 a dňa 20.2.2013 bolo tunajšiemu súdu oznámené, že menovaná bola dňa 4.1.2013 prepustená z výkonu trestu odňatia slobody na základe amnestie prezidenta republiky z 1.1.2013, čím jej bol odpustený zvyšok nevykonaného trestu v pôvodnom trvaní 10 mesiacov. Matka bola z väzenia prepustená bez uvedenia jej ďalšej adresy pobytu.

Ohľadom navrhovateľa bolo v konaní zistené, že si vykonáva trest odňatia slobody v Leopoldove, ktorého výkon by mal trvať do 16.1.2021.

Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie o určení otcovstva k maloletému dieťaťu je závislé od odborných znalostí, súd v zmysle § 127 ods. 1 O.s.p. nariadil vo veci uznesením č. k. 12P/101/2012 - 86, zo dňa 18.7.2013 znalecké dokazovanie znalcom Doc. RNDr. Vladimírom Ferákom, CSc., z odboru genetika, odvetvie analýza DNA a navrhovateľa zaviazal na zaplatenie preddavku na trovy znaleckého dokazovania vo výške 500,- Eur.

Dňa 20.02.2014 znalec predložil súdu vypracovaný znalecký posudok č. 10/2014, ktorého záver preukázal, že navrhovateľ má vo svojej DNA všetky alely, uvedené v stĺpci „Alely otca“, t.j. alely, ktoré musí mať biologický otec dieťaťa. Zo stanovenej hodnoty indexu paternity PI > 152 500 a z hodnoty pravdepodobnosti otcovstva W = 99,999 % vyplýva, že otcovstvo navrhovateľa k maloletému dieťaťu

treba pokladať za prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou.

Navrhovateľ ani opatrovník odporkyne sa k znaleckému posudku nevyjadrili.

Následne súd vytýčil pojednávanie, na ktoré predvolal aj M. Š., v ktorej náhradnej osobnej starostlivosti sa nachádza maloleté dieťa, ktorá sa k predmetu konania na pojednávaní dňa 6.5.2014 vyjadrila tak, že k znaleckému posudku nemá žiadne pripomienky, navrhovateľ je jej syn a v čase, keď nastúpil na výkon trestu odňatia slobody mal maloletý dva mesiace. S matkou maloletého a navrhovateľom žili v spoločnej domácnosti v Hornej Kráľovej. O matke maloletého nemá žiadnu vedomosť. Maloletý Q. sa nachádza v celodennej starostlivosti starej matky, toho času má 3 roky a 11 mesiacov, materskú školu zatiaľ nenavštevuje. Nakoľko navrhovateľ zatiaľ nie je zaradený vo výkone trestu odňatia slobody do pracovnej činnosti, v prípade, že súd určí otcovstvo k maloletému dieťaťu, žiadala určiť navrhovateľovi výživné v minimálnej výške k rukám starej matky vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, nakoľko bol maloletý zverený do jej náhradnej osobnej starostlivosti.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 6.5.2014 s poukazom na vykonané dokazovanie navrhla vyhovieť návrhu navrhovateľa, a teda navrhla, aby súd určil, že navrhovateľ je otcom maloletého dieťaťa a zároveň navrhla zaviazat' navrhovateľa na platenie výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného zákona k rukám starej matky maloletého M. Š., ktorá zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa na základe rozsudku Okresného súdu Galanta, ktorým jej bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti a má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu maloletého dieťaťa.

Podľa § 84 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len ZR) sa otcovstvo určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone, súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 94 ods. 1 a 2 ZR ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Možnosť určiť otcovstvo nie je časovo obmedzená. Dieťaťom tu treba rozumieť potomka, t.j. aj dospelého. Vylúčené je použitie tejto úpravy u nascitura, keďže rozhodujúcu dobu pre skutkový základ domnienky treba viazať späť od narodenia. Aktívna legitímácia je *expressis verbis* priznaná matke dieťaťa zapísanej v matrike dieťaťu (žalobu môže podať matka s dieťaťom aj spoločne). Návrh môže podať aj muž, ktorý tvrdí, že je otcom dieťaťa.

Žalobe na určenie otcovstva možno vyhovieť, ak sa v konaní preukáže, že medzi matkou a domnelým otcom došlo k súložiu v rozhodujúcom období a nie sú tu závažné okolnosti, ktoré by otcovstvo vylučovali.

Navrhovateľ tvrdil, že je otcom maloletého dieťaťa, pričom odporkyňa, resp. opatrovník odporkyne, neuviedol okolnosti, ktoré by vylučovali otcovstvo navrhovateľa, pričom stará matka dieťaťa potvrdila, že matka dieťaťa, navrhovateľ a stará matka spolu s maloletými deťmi žili v spoločnej domácnosti. Znaleckým dokazovaním bolo v konaní preukázané, že otcovstvo navrhovateľa k maloletému dieťaťu treba pokladať za prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na základe vykonaného dokazovania, súd určil, že navrhovateľ je otcom maloletého dieťaťa.

Podľa § 113 ods. 2 O.s.p., je s konaním o určenie otcovstva spojené aj konanie o výchove výžive maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods.1 zákona č.36/2005 Z. z. o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 a 5 zákona č.36/2005 Z. z. o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 28 ods.1 zákona č.36/2005 Z. z. o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa; zastupovanie maloletého dieťaťa; správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 65 ods.1 zákona č.36/2005 Z. z. o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 ods.1 až 5 zákona č.36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v súlade s opatrením MPSVaR č. 186/2013 Z. z. je minimálna výška vyživovacej povinnosti na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa s účinnosťou od 1.7.2013 v sume 27,13 Eur.

Podľa § 75 ods.1 veta prvá zákona č.36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods.1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods.1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia súdneho konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 162 ods. 1,2 O.s.p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia. Predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že maloleté dieťa pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov, ktorí spolu nežijú od roku 2010, od dvoch mesiacov veku dieťaťa.

Vzhľadom na to, že o maloleté dieťa v súčasnosti vykonáva starostlivosť jeho stará matka Edita Šarköziová na základe rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 16P/316/2010 - 30 zo dňa 2.3.2011 v spojení s rozsudkom KS TT č. k.: 41CoP/5/2011 - 89 zo dňa 5.3.2012, ktorým bol maloletý Q. B., Z.. XX.X.XXXX zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke M. Š., Z.. XX.X.XXXX, súd upustil od rozhodnutia o zverení dieťaťa jednému z rodičov v rámci úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, tak ako to pôvodne vyžaduje § 113 ods. 2 O.s.p., kde s konaním o určenie otcovstva je obligatórne spojené aj konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

V rozhodnutí súdu o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti súd zároveň uložil povinnosť matke platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa so splatnosťou do 15 - teho dňa mesiaca vopred k rukám starej matky dieťaťa. Nakoľko v čase rozhodnutia o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti nemalo dieťa určené otcovstvo, teda v rodnom liste otec uvedený nebol, súd nerozhodoval o povinnosti platiť výživné na dieťa zo strany otca. Nakoľko však došlo v tomto konaní k určeniu otcovstva, súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého Q. B. mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepnoleté dieťa, podľa osobitného zákona, účinného v čase splatnosti výživného, vždy do 15- teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám M. Š., Z.. XX.X.XXXX, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vo výroku o určenie otcovstva.

Súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal jednak z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, jednak z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, a výživné zo strany otca určil v zákonom stanovenej minimálnej výške, nakoľko taká suma vystihuje aktuálne schopnosti a možnosti otca, ktorý je slobodný, okrem maloletého dieťaťa, o ktorého v konaní ide, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Q. A., Z.. XX.X.XXXX, ktoré dieťa bolo zverené rovnako do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky M. Š. rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k.. 12P/317/2010 - 36 zo dňa 10.2.2011, v ktorom súd zároveň uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Otec sa odo dňa 16.7.2010 a doposiaľ naďalej nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Leopoldove, kde by si mal vykonávať trest až do 16.1.2021, doposiaľ nebol zaradený do výkonu pracovnej činnosti, nemá žiaden príjem. Súd preto, s poukazom na uvedené skutočnosti a odporúčanie kolízneho opatrovníka, určil výživné v zákonom stanovenej minimálnej výške.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko si však navrhovateľ trovy konania neuplatnil, súd mu náhradu trov nepriznal.

Podľa § 140 ods. 1 O.s.p., každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

Podľa § 141 ods. 2 O.s.p. trovy dôkazov, ktoré nie sú kryté preddavkom, ako aj hotové výdavky ustanoveného zástupcu, ktorý nie je advokátom, a trovy spojené s tým, že účastník koná vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumie (§18), platí štát.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsahu, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 O.s.p. o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

V priebehu konania vznikli štátu trovy titulom nariadeného znaleckého dokazovania v konaní, ktoré hradil v celkovej výške 395,- Eur, a to na základe uznesenia č. k.: 12P/101/2012 - 89 zo dňa 11.9.2013, ktorým priznal znalcom preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 300,- Eur z prostriedkov štátu a na základe uznesenia č. k.: 12P/101/2012 - 103 zo dňa 27.2.2014, ktorým priznal znalcom odmenu po odpočítaní preddavku v sume 95,- Eur, rovnako z prostriedkov štátu. Spolu teda trovy štátu predstavujú sumu 395,- Eur, na ktorú náhradu má štát právo voči účastníkom konania, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Navrhovateľ bol v konaní uznesením, ktorým súd nariadil znalecké dokazovanie č. k. 12P/101/2012 - 86, zo dňa 18.7.2013 zaviazaný na úhradu preddavku na znalecké dokazovanie vo výške 500,- Eur. Uznesenie v časti preddavku na trovy nadobudlo právoplatnosť dňa 17.8.2013. Nakoľko navrhovateľ súdom uložený preddavok neuhradil, tento bol postúpený Justičnej pokladnici na vymáhanie.

Nakoľko navrhovateľ doposiaľ nespĺnil súdom uloženú povinnosť na úhradu preddavku a štátu v dôsledku navrhovateľovho návrhu na začatie konania vznikli v konaní trovy, ktoré platil, pričom navrhovateľ nebol oslobodený od platenia súdnych poplatkov, zaviazal navrhovateľa na zaplatenie trov štátu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie zo strany Edity Šarkózievej a kolízneho opatrovníka nie je prípustné, keďže účastníci sa svojho práva na podanie odvolania výslovne vzdali po vyhlásení rozsudku podpisom do zápisnice (§ 207 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku má navrhovateľ a opatrovník odporkyne právo podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho písomného doručenia, a to písomne alebo ústne do zápisnice na prvostupňovom súde.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.